

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore **žalobcu Jaroslava Ivaniča**, narodeného [REDAKOVANÉ] s trvalým pobytom Rimavská Sobota, [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zastúpeného **Združením na ochranu práv občana - AVES**, so sídlom Ul. Jána Poničana č. 9, Bratislava, IČO: 50 252 151, proti **žalovanému JUDr. Ing. Jánovi Gasperovi, PhD.**, súdnemu exekútorovi so sídlom Ul. K. Mikszátha č. 268/58, Rimavská Sobota, **o zaplatenie 1.659,32 Eur**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 13C/46/2014-368 z 15. októbra 2019, takto

r o z h o d o l:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.659,32 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (*prvý výrok*). Súčasne uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia o určení výšky náhrady trov konania (*druhý výrok*).

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že po viacerých zmenách žaloby a jej čiastočných späťvzatiach zostal predmetom sporu nárok uplatnený žalobcom voči žalovanému (pôvodne vystupujúcemu ako žalovaný 2/) v rozsahu sumy 1.659,32 Eur titulom náhrady škody

vzniknutej žalobcovi postupom žalovaného ako súdneho exekútora pri vykonávaní exekúcie vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 11Er/21/2008 (EX 432/2008) tým, že po právoplatnom skončení exekúcie a po vrátení poverenia na jej vykonanie žalovaný upozornil Sociálnu poisťovňu, že jej chybou neboli vykonávané zrážky z dôchodku žalobcu ako povinného za obdobie 31. 08. 2010 až 09. 01. 2013 a požiadal ju o „dozrážanie“. Na základe toho Sociálna poisťovňa poukázala na účet žalovaného sumu 1.659,32 Eur dňa 16. 07. 2015.

3. Prvoinštančný súd mal preukázané, že žalovaný ako súdny exekútor po právoplatnom skončení exekučného konania a po vrátení poverenia vymohol od povinného sumu 1.659,32 Eur, z ktorej sumu 1.322,18 Eur poukázal oprávnenému a zvyšnú časť v sume 337,14 Eur si ponechal ako trovy exekúcie, hoci mu rozhodnutím súdu v exekučnom konaní trovy exekúcie priznané neboli. Žalovaný v rozpore s § 35 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017 žiadal o súčinnosť Sociálnu poisťovňu vykonávajúcu zrážky z dôchodku žalobcu ako povinného a to po viac ako 2 rokoch po právoplatnom skončení exekučného konania a vrátení poverenia, čím sa mu podarilo vymôcť predmetnú čiastku v prospech oprávneného. Týmto spôsobil žalovaný žalobcovi škodu predstavujúcu sumu zrazenú z jeho dôchodku vo výške 1.659,32 Eur, ktorá ale vzhľadom na to, že k jej vymoženiu došlo už po právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie a vrátení poverenia nemala byť vymožená (zrazená) vôbec. Medzi konaním súdneho exekútora a vznikom škody (úbytkom v majetkovej sfére žalobcu) bola daná príčinná súvislosť a preto bola žaloba dôvodnou. Prvoinštančný súd aplikoval ust. § 33 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017 (vzhľadom na vznik škody dňa 16.07.2015) majúc za to, že kuške došlo pri výkone verejnej moci, kedy žalovaný konal z pozície súdneho exekútora ako predstaviteľa verejnej moci a teda žalovaný ako súdny exekútor zodpovedá za vzniknutú škodu podľa ustanovení Exekučného poriadku ako špeciálneho právneho predpisu vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Prvoinštančný súd dodal, že vzhľadom na dôvod zastavenia exekučného konania, kedy rozhodcovský rozsudok predstavujúci v danej veci exekučný titul bol nulitným právnym aktom nebolo dôvodným vymoženie akejkoľvek sumy v prospech oprávneného. Žalovaný svojím konaním porušil Exekučný poriadok, čo nakoniec konštatovala aj Slovenská komora exekútorov, ktorá žalovanému za jeho konanie vybočujúce zo zákonného postupu exekútora podľa Exekučného poriadku uložila aj sankciu.

4. K obrane žalovaného prvoinštančný súd uviedol, že pre právne posúdenie veci nebolo vôbec podstatným to, či došlo k chybe v postupe Sociálnej poisťovne pri vykonávaní zrážok z dôchodku žalobcu, ale to, že žalovaný ako súdny exekútor aktívne konal v exekučnom konaní už po jeho právoplatnom skončení (t. j. po dni 21. 11. 2012) bez tohto, aby v čase pripísania sumy na jeho účet dňa 16. 07. 2015 disponoval poverením na vykonávanie exekúcie, ktoré bolo súdu vrátené ešte dňa 19. 07. 2013. Takisto nebolo podstatným, že išlo o zrážky z dôchodku žalobcu za obdobie do nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie a nebolo podstatným ani to, že nešlo o konkrétne úkony exekučnej činnosti, pretože po právoplatnom skončení exekučného konania nemôže exekútor aktívne vykonávať vôbec žiadnu činnosť, t.j. ani požadovať o súčinnosť tretie osoby. Pokiaľ žalovaný namietal, že Sociálna poisťovňa zrazené sumy z dôchodku neoprávnene vyplatila jemu ako súdnemu exekútorovi a preto si môže žalobca uplatňovať nárok na náhradu škody voči Sociálnej poisťovni okresný súd uviedol, že Sociálna poisťovňa konala ako subjekt vykonávajúci zrážky z dôchodku povinného výlučne na podnet žalovaného ako súdneho exekútora povereného vykonávaním exekúcie, ktorý podnet urobil v roku 2015. Sociálna poisťovňa nemohla a ani nemala odkiaľ mať vedomosť o tom, že exekučné konanie, v ktorom mali byť

zrážky z dôchodku žalobcu vykonávané už bolo medzičasom právoplatne zastavené dňa 21. 11. 2012 a že dňa 19. 07. 2013 bolo zo strany žalovaného ako súdneho exekútora vrátené aj poverenie na vykonávanie exekúcie. Žalovaný v komunikácii so Sociálnou poisťovňou vystupoval v pozícii súdneho exekútora používajúc úradný hlavičkový papier so štátnym znakom Slovenskej republiky, odtlačok okrúhlej pečiatky súdneho exekútora a tak Sociálna poisťovňa mohla dôvodne predpokladať, že ide o prebiehajúce exekučné konanie a že žalovaný je stále poverený exekútor na vykonávanie tejto exekúcie. Jediné žalovaný mal vedomosť o tom, že exekúcia je už právoplatne zastavená a že už nemá poverenie na jej vykonávanie. Preto konaním Sociálnej poisťovne nemohlo dôjsť k spôsobeniu škody žalobcovi ako povinnému v exekučnom konaní.

5. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd aplikujúc § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t. j. v rozsahu 100 %.

6. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu žalobcu zamietnuť.

7. Odvolanie odôvodnil tým, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Konkrétne namietal, že žalobca v zmysle § 33 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017 nepreukázal vznik škody ani príčinnú súvislosť. Okresný súd vychádzal z rozhodnutia Slovenskej komory exekútorov zo dňa 28. 11. 2017, kedy disciplinárny senát „podľahol tlaku ministerstva“ a uznal ho vinným, ale jediným dôvodom pochybenia bolo, že na oznámení Sociálnej poisťovni bola daná „okrúhla pečiatka“, ktorá sa používa na príkazy. Prvoinštančný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď oznámenia Sociálnej poisťovni posudzoval ako exekučné príkazy, hoci tomu tak nebolo. V prípade čiastky 1.659,32 Eur išlo o sumu, ktorá mala byť riadne zrazená za obdobie rokov 2010 až 2012, t. j. do zastavenia exekúcie. Tieto finančné prostriedky boli riadne rozpočítané na trovy exekúcie a zvyšok bol vyplatený oprávnenému na splatenie dlhu žalobcu ako povinného, ktorý dlh zastavením exekúcie nezanikol.

9. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

10. Na základe odvolania žalovaného krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

11. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, *odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.*

12. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, *ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.*

13. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením rozhodnutia, ktoré je nielen dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

14. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd pri rozhodnutí a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal nesprávne skutkové zistenia a tiež nesprávnosť právneho posúdenia veci zo strany prvoinštančného súdu, tak odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu vychádza zo správne zisteného skutkového stavu a je výsledkom správneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnymi závermi prvoinštančného súdu i s argumentmi, ktorými tieto závery náležite vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny a na zdôraznenie správnosti uvádza nasledovné:

16. Okresný súd správne posúdil žalovaný nárok podľa ust. § 33 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017 a správne ustálil naplnenie všetkých podmienok zodpovednosti žalovaného ako súdneho exekútora za žalobcovi vzniknutú škodu. Zodpovednosť v zmysle uvedeného ustanovenia je zodpovednosťou objektívneho charakteru, t. j. bez ohľadu na zavinenie (pozri napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/81/2001, resp. 6MCdo/4/2011) a teda na jej vznik sa vyžaduje protiprávne konanie exekútora pri výkone exekučnej činnosti, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi.

17. Z tohto hľadiska bolo po skutkovej stránke nepochybne ustálené, že žalovaný ako súdny exekútor až po právoplatnom skončení exekúcie vedenej Okresným súdom Rimavská Sobota pod sp. zn. 11Er/21/2008, ktorá bola zastavená uznesením zo dňa 26. 10. 2012 (právoplatným dňa 21. 11. 2012) a po vrátení poverenia prijal na svoj účet od Sociálnej poisťovne dňa 16. 07. 2015 čiastku 1.659,32 Eur, ktorá bola zrazená z dôchodku žalobcu v období od 08. 09. 2010 do 09. 01. 2013. Sociálna poisťovňa poukázala uvedenú čiastku žalovanému po vzájomnej korešpondencii zo začiatku roka 2015, v rámci ktorej žalovaný vystupoval ako súdny exekútor. Po pripísaní peňažných prostriedkov na účet žalovaného dňa 16. 07. 2015 tento postupoval takým spôsobom, že čiastku 337,14 Eur si ponechal ako trový exekúcie a zvyšok v sume 1.322,18 Eur vyplatil oprávnenému v exekúcii (spoločnosti Profí credit Slovakia, s. r. o.), hoci okresný súd spomínaným uznesením zo dňa 26. 10. 2012 právoplatným ešte dňa 21. 11. 2012 zastavil exekúciu kvôli tomu, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok zo dňa 05. 10. 2007 bol založený na rozhodcovskej doložke majúcej povahu neprijateľnej a tým neplatnej zmluvnej podmienky.

18. V dôsledku uvedeného žalovaný po právoplatnom zastavení exekúcie dňa 21. 11. 2012 nebol oprávnený vykonávať úkony exekučnej činnosti v zmysle § 35 ods. 1 Exekučného poriadku a ak aj prijal Sociálnou poisťovňou žalobcovi z dôchodku zrazenú čiastku, túto nebol oprávnený si čiastočne ponechať a čiastočne ju vyplatiť oprávnenému, pretože exekúcia

bola okresným súdom už právoplatne zastavená. Vzhľadom na právoplatné zastavenie exekúcie ešte v roku 2012 mal žalovaný v roku 2015 buď usmerniť Sociálnu poisťovňu, aby zrazenú čiastku vyplatila žalobcovi, ktorému tieto prostriedky patrili alebo tak mal urobiť sám po pripísaní zrazenej čiastky na svoj účet. Nebolo totiž rozhodujúcim, že čiastka 1.659,32 Eur bola zrazená z dôchodku žalobcu ešte v čase prebiehajúcej exekúcie, ale to, že do skončenia exekúcie vyplatená nebola. Po právoplatnom zastavení exekúcie žalovaný nemal právny podklad na to, aby čiastku 1.322,18 Eur vyplatil oprávnenému a už vôbec nie na to, aby si sumu 337,14 Eur nechal ako trovy exekúcie.

19. Je mylným názor žalovaného, že po právoplatnom zastavení exekúcie sa zrazené prostriedky nemali vrátiť žalobcovi z dôvodu, že jeho dlh zastavením exekúcie nezanikol. Žalovaný ako súdny exekútor je totiž podľa ust. § 2 ods. 1 Exekučného poriadku štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov. Úlohou súdneho exekútora teda nie je rozhodovať o (ne)existencii dlhu ale postarať sa o to, aby bol zrealizovaný exekučný titul, ktorý je podkladom danej exekúcie. V dôsledku toho po právoplatnom zastavení exekúcie nebol žalovaný ako súdny exekútor oprávnený postihovať majetok žalobcu a teda ani určovať komu a v akom rozsahu má byť žalobcovi patriaca (zrazená) suma vyplatená. Žalovaný mal vzhľadom na vzniknutú situáciu postupovať jedine tak, aby finálnym výsledkom jeho konania bolo vrátenie zrazených peňažných prostriedkov žalobcovi. Takýmto spôsobom ale žalovaný nepostupoval a preto je daná jeho objektívna zodpovednosť za majetkový úbytok (škodu) na strane žalobcu. Konanie žalovaného bolo jedinou a kardinálnou príčinou toho, že čiastka 1.659,32 Eur žalobcovi vyplatená nebola a tým boli naplnené všetky tri spomínané podmienky objektívnej zodpovednosti žalovaného za žalobcovi vzniknutú škodu v zmysle § 33 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017.

20. Protiprávne konanie žalovaného bolo ustálené aj rozhodnutím Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov č. k. DK 12/2017 zo dňa 28. 11. 2017, právoplatným dňa 13. 02. 2018, v ktorom sa konštatuje, že žalovaný v predmetnom exekučnom konaní napriek jeho právoplatnému zastaveniu vymožením sumy 1.659,32 Eur (a jej rozúčtovaním v prospech seba a oprávneného) porušil § 3 a § 46 ods. 1 Exekučného poriadku a konal tak aj keď po vrátení poverenia na vykonanie exekúcie nebol oprávnený vykonávať úkony exekučnej činnosti. V tomto ohľade je tak bezpredmetnou obrana žalovaného, že Slovenská komora exekútorov v rámci prešetrovania sťažnosti nekonštatovala porušenie zákona. Nie je pritom pravdivým ani to, že bol postihnutý iba za nesprávne použitie „okružlej pečiatky“.

21. Neopodstatnene žalovaný vytýkal okresnému súdu aj to, že oznámenia adresované Sociálnej poisťovni vyhodnotil ako exekučné príkazy. Nič také prvoinštančný súd v rozhodnutí neuviedol - dospel iba k (správne) zisteniu, že žalovaný po právoplatnom skončení exekúcie vystupoval v písomnej komunikácii so Sociálnou poisťovňou ako súdny exekútor a teda konal v postavení predstaviteľa verejnej moci pri jej výkone, kedy napr. v liste adresovanom Sociálnej poisťovni dňa 23. 06. 2015, t. j. viac než dva roky po právoplatnom skončení exekúcie túto žiadal o „dozrážanie“ zrážok z dôchodku žalobcu za obdobie od 31. 08. 2010 do 09. 01. 2013 a v opačnom prípade žiadal o vyčíslenie presnej sumy za toto obdobie s odôvodnením, že oprávnený si mieni uplatniť sumu v súdnom konaní.

22. Vzhľadom na uvedené bol rozsudok súdu prvej inštancie vecne správnym a preto ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil, a to vrátane závislého výroku o trovách konania, kde súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP

zakladajúce plne úspešnému žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu, t. j. v rozsahu 100 %.

23. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, zásadne by teda mal nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však zo spisu odvolací súd nezistil, že by žalobcovi v odvolacom konaní nejaké konkrétne trovy vznikli (k odvolaniu žalovaného sa nevyjadril), odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,*
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,*
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,*
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,*
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo*
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).*

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,*
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo*
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).*

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,*
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,*
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).*

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci

deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V Banskej Bystrici dňa 10. decembra 2020

JUDr. Peter Kvietok
predseda senátu

Mgr. Martin Štubniak
člen senátu
(sudca spravodajca)

Mgr. Janka Benkovičová
členka senátu